

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: FW, CE

Organy biorące udział w postępowaniu: Landespolizeidirektion Niederösterreich, Finanzamt Österreich

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, w szczególności art. 1, art. 2 i art. 6 dyrektywy 2000/78/WE⁽¹⁾ w zw. z art. 21 karty praw podstawowych, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zastępuje system wynagradzania dyskryminujący ze względu na wiek systemem wynagradzania, w którym zaszerogowanie urzędnika nadal określa dyskryminacyjny staż pracy w ramach skali wynagrodzeń, ustalony na określony miesiąc przeniesienia zgodnie ze starym systemem wynagradzania (luty 2015 r.), i który przy tej okazji wprawdzie jest poddawany korekcie w odniesieniu do pierwotnie ustalonych wcześniejszych okresów zatrudnienia poprzez ustalenie daty odniesienia dla potrzeb porównania, ale w którym jednak w odniesieniu do okresów po ukończeniu 18. roku życia weryfikowane są jedynie pozostałe okresy podlegające uwzględnieniu w połowie, i w którym przedłużenie okresu dla uwzględnienia wcześniejszych okresów zatrudnienia o cztery lata uzyskuje się w ten sposób, że pozostałe, podlegające uwzględnieniu okresy dolicza się przy ustalaniu daty odniesienia dla potrzeb porównania tylko w takim zakresie, w jakim przekraczają one wymiar czterech lat podlegających uwzględnieniu w połowie (ryczałtowe odliczenie czterech lat podlegających uwzględnieniu w połowie)?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć inaczej w odniesieniu do tych postępowań, w przypadku których nowa data odniesienia dla potrzeb awansu została już ostatecznie ustalona przed datą wejścia w życie drugiej nowelizacji ustawy o służbie publicznej z 2019 r., ale data ta nie miała jeszcze wpływu na zaszerogowanie płacowe urzędnika, ponieważ odpowiedni organ nie podjął jeszcze decyzji przy bezpośrednim zastosowaniu prawa Unii, i w przypadku których datę odniesienia dla potrzeb porównania należy obecnie ponownie ustalać bez uwzględnienia ustalonej w międzyczasie daty odniesienia dla potrzeb awansu, jednakże względem dyskryminującej ze względu na wiek daty odniesienia, a pozostałe okresy podlegające uwzględnieniu, są ryczałtowo odliczane?
- 3) Czy prawo Unii, w szczególności art. 1, 2 i 6 dyrektywy 2000/78/WE w związku z art. 21 karty praw podstawowych, należy interpretować w taki sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym pomimo ponownego ustalenia stażu pracy w ramach skali wynagrodzeń i zaszerogowania płacowego okresy przyuczania do zawodu w ramach zatrudnienia w krajowej jednostce samorządu terytorialnego należy zaliczyć przy ustalaniu daty odniesienia dla potrzeb porównania tylko wtedy, gdy urzędnik został zatrudniony po dniu 31 marca 2000 r., a w przeciwnym razie okresy te są zaliczane tylko jako pozostałe okresy podlegające uwzględnieniu w połowie, przy czym uregulowanie to zasadniczo jest niekorzystne dla urzędników z dłuższym stażem pracy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia)
w dniu 29 października 2021 r. – VZW Belgische Vereniging van de Industrie van
Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR) / Vlaams Gewest**

(Sprawa C-658/21)

(2022/C 73/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)

Strona przeciwna: Vlaams Gewest

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakaz stosowania pestycydów zawierających glifosat przez użytkowników nieposiadających licencji na stosowanie tych środków na gruntach będących w użytku prywatnym uznaje się za związany z przepisem technicznym, który to przepis podlega zgodnie z postanowieniami przedmiotowego artykułu zgłoszeniu Komisji Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 241, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 5 listopada 2021 r. – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Sprawa C-663/21)

(2022/C 73/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Druga strona postępowania: AA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy badaniu, czy status osoby uprawnionej do azylu nadany uprzednio uchodźcy przez właściwy organ może zostać cofnięty z przyczyny określonej w art. 14 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2011/95/UE⁽¹⁾, należy jako osobne kryterium zastosować wyważenie interesów, a to w ten sposób, że cofnięcie statusu wymaga, żeby interes publiczny w nakazaniu powrotu przeważał nad interesem uchodźcy w utrzymaniu ochrony przez państwo schronienia, przy czym naganność przestępstwa i potencjalne niebezpieczeństwo dla społeczności należy przeciwstawić interesom cudzoziemca w uzyskaniu ochrony, w tym z uwzględnieniem zakresu i rodzaju grożących mu środków?
- 2) Czy przepisy dyrektywy 2008/115/WE⁽²⁾, w szczególności jej art. 5, 6, 8 i 9, sprzeciwiają się krajowej regulacji prawnej, zgodnie z którą wobec obywatela państwa trzeciego, któremu odebrano dotychczasowe prawo do pobytu jako uchodźcy wskutek cofnięcia statusu osoby uprawnionej do azylu, należy wydać decyzję nakazującą powrót również wtedy, gdy już w chwili wydawania decyzji nakazującej powrót jest wiadome, że przez niemożliwy do określenia czas wydalenie będzie niedopuszczalne zgodnie z zasadą non-refoulement i okoliczność ta została też stwierdzona w prawomocny sposób?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 11 listopada 2021 r. – UL, SA Royal Antwerp Football Club/Union royale belge des sociétés de football association ASBL

(Sprawa C-680/21)

(2022/C 73/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles